

گفتگو با احسان پرنیان؛ مسئول کارگروه مبارزه با فساد اندیشکده سیاستگذاری امیرکبیر

شفافیت آراء؛ طرحی که ابعاد آن به صورت کامل بررسی نشده / شفاف کردن آراء مسیر حرکت مجلس را عوض می‌کند

«وقتی می‌گوییم موضوعی، به صورت مطلق موضوع خوبی است و دیگر توضیح ندهیم که چه مقدار، تا کجا، با چه چارچوبی، با چه شروطی خوب است، در این صورت حتی راجع به آن بحث هم نمی‌تواند شکل بگیرد. چون این موضوع تبدیل به تابو می‌شود و هر موضوعی هم که به تابو تبدیل شد در واقع مقدمات به انحراف رفتن آن فراهم شده است زیرا دیگر شما نمی‌توانید راجع به آسیب‌های آن فکر و بحث کنید. الان بحث شفافیت به گونه‌ای شده که در رسانه‌ها، اشخاصی که درگیر این امر بوده‌اند و حتی آن‌هایی که نقد جدی به بعضی از بخش‌های شفافیت دارند جرئت نمی‌کنند که مسائلمان را مطرح کنند و این اتفاق خیلی خطرناک است.» این استدلال‌ها تنها بخشی از دلایل احسان پرنیان مسئول کارگروه مبارزه با فساد اندیشکده سیاستگذاری امیرکبیر است که در گفتگو با پژوهشگران پژوهشکده تحقیقات راهبردی به آنها استناد کرده است. دیگر مخاطرات مساله شفافیت از زبان پرنیان را در ادامه خواهید خواند:

می‌گوییم؛ پس از مدتی دیدیم این مشکلات، ریشه آن مشکلاتی هستند که ما از ابتدا دنبالشان بودیم و فهمیدیم که مقداری باید نگاه را عمیق‌تر کرد و به ریشه‌های دقیق‌تری پرداخت. در همین اثنا بود که دیدیم فساد اداری و فساد سازمانی یکی از آن مشکلاتی است که تقریباً هر جا پا می‌گذاریم حضور دارد. به همین دلیل تصمیم گرفتیم که مستقلاً به این موضوع بپردازیم؛ اینگونه بود که گروه مبارزه با فسادمان آهسته آهسته شکل گرفت.

ما از سال ۹۵ بر روی بحث حمایت از گزارش دهندگان

جدی سرراشان باشد مهندسان نمی‌توانند آنطور که باید بازدهی داشته باشند. لذا تقریباً به حوزه سیاست‌گذاری صنعتی کشیده شدیم اما جلوتر که رفتیم آهسته آهسته مسائل با هم ارتباط پیدا کردند؛ اولین گروه، گروه صنعتان بود که با تمرکز بر گروه خودرو شروع به کار کردند. بعد از مدتی گروه انرژی هم فعال شد. بعد از مدتی دیدیم یکسری مشکلاتی هستند که با هم اشتراکاتی دارند که ما به این‌ها اصطلاحاً مسائل افقی

به عنوان اولین سؤال، چه شد که دانشجویان مهندسی امیرکبیر به فضای علوم انسانی و اندیشکده‌ها وارد شدند و مشخصاً چرا کارگروه مبارزه با فساد را تشکیل داده‌اید و چرا به موضوع شفافیت پرداختید؟

پرنیان: ما ابتدای امر دنبال این نبودیم که وارد چنین حوزه‌هایی شویم. سال ۹۲ که اندیشکده تأسیس شد پیگیر یکسری مشکلات در حوزه صنعت، در حوزه سیاست‌گذاری صنعتی بودیم؛ چون از قبل مهندس بودیم و مقداری درگیر فضای فنی و کار تولید شده بودیم دیدیم یکسری مسائلی هست که ارتباطی به تولید ندارد، یعنی ما حتی اگر مهندس‌های خیلی خوبی هم داشته باشیم تا وقتی که این مشکلات وجود داشته باشد و موانع

